

เวทีพูนพลังครู ครั้งที่ 1 : ครูผู้สร้างคุณลักษณะนิสัยที่ดี
ครูผู้ส่งต่อความสว่างไสว ครูผู้ได้รับแรงบันดาลใจและแบบอย่างจากครูที่ดี
วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558

ใช้ความรัก ความใส่ใจเด็กรายบุคคล
เป็น “กุญแจ” แก้ปัญหา และปรับนิสัยของลูกศิษย์

ครูต้นเรื่อง : ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์

โรงเรียนบ้านปล่องเหลียม จ.ระยอง

เครือข่ายโครงการวิจัยกระบวนการพัฒนาครูด้วยระบบหนุนนำต่อเนื่อง (Teacher Coaching)

➤ ชมวิดีโอทัศน์ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์ (ครูแอน)

ข้อมูล	เนื้อหา
ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ	ครูแอนเปิดประเด็นว่า ทำทุกอย่างด้วยความรักและความเข้าใจ ต้องให้ใจจึงจะได้ใจกลับคืน มีเรื่องที่เรายึดติดความคิดหรือความคุ้นชินเดิมๆ เราจะพบว่าเป็นไปได้ยังไง ครูสอนคอมพิวเตอร์ จะละเอียดอ่อนได้ขนาดนี้ อันนี้เป็นเครื่องยืนยันว่า ถ้าเราชัดเจน แล้วเราใส่ใจ ศึกษาเรียนรู้เครื่องมือต่าง ๆ วัตถุต่าง ๆ วัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่กระดังงั้นทุกวันไม่มีทางทำอะไรรู้ได้ ประเด็นนี้ครูแอนจะเสริมอะไรมั๊ยคะ

ครูศรีวรรณ จัตรสุริยวงศ์ ต้องบอกว่าทุกคนมีความต่าง อันนั้นคือ ประเด็นในชีวิตการทำงานของคุณแอน อย่างคุณใหม่ เสี่ยงเบา คุณแอนเสี่ยงดัง แต่ละคนมีความต่างในชีวิต ดังนั้นทุกคนต้องหาจุดยืนของตัวเอง ให้ได้ ที่คุณใหม่บอกว่าคุณแอนมีวิธีการสอนคอมพิวเตอร์ได้ละมุนละไม มันมีมากกว่านั้นอีก เพราะในเวทีอาร์มีบอกว่าคุณแอนสอนนอกกรอบ คอมพิวเตอร์ คือ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด ลำดับที่สูงสุดสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ตัวหนึ่ง ในเรื่องของ ICT แต่คอมพิวเตอร์ของคุณแอนคือการไปเรียนรู้ในห้องเรียนจะไปเรียนเรื่องราวในชุมชนแล้วเอากลับมาทำ e-book ดังนั้น หนังสือของคุณแอนจะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เขาเรียนรู้จากชุมชน คือ การฝึกแก้ปัญหา เราจะออกไปเรียนรู้ในห้องเรียน แล้วการเรียนรู้ที่บอกว่าใจสำคัญที่สุด เพราะเราก็ได้ใจมาตั้งแต่สมัยที่เราเป็นเด็ก เราจะรู้ว่าการรักเรารับรู้ได้ สัมผัสจากครูเรารับรู้ได้ เพราะเราเคยได้รับ เราได้รับส่งคืนกลับ มันมีความสุขสุด ๆ

สิ่งสำคัญที่สุดคือคุณต้องรู้จักตัวเองก่อน ว่าต้องการอะไร แน่แน่นอนว่าความก้าวหน้าในชีวิต เราต้องการอยู่แล้ว ครู แอนเป็นคนจนคนหนึ่ง เป็นลูกของพ่อที่ไม่ได้มีเงินมาก พ่อแม่จบ ป.๔ ทำสวน วันหนึ่งไม่มีเงินเรียนหนังสือ ต้องจบแค่ ป.๖ เรานั่งร้องไห้เพราะเราอยากเรียน เราเป็นประธานนักเรียน เราเป็นคนที่มีความรู้ เราอยากเรียนแต่พ่อบอกว่า วันนี้เราไม่มี แต่ครูคนหนึ่งบอกว่าจะส่งเราเรียน เราดีใจมากกว่า มีคนแบบนี้ในโลกด้วยหรือ มีครูแบบนี้ด้วยหรือ ส่งเรียนโดยไม่หวังผลตอบแทน ครูส่งเรียนมาเทอมหนึ่ง แล้วพ่อก็พลิกฟื้นกลับมาสามารถส่งเราเรียนต่อได้ แต่ ณ วันนั้นถ้าไม่มีใครให้โอกาส เราก็จะเป็นคนที่จบแค่ ป.๖ แล้วออกไปทำโรงงาน หรือทำสวน ไม่มีอนาคต

พ่อบอกว่าให้เราเรียนสูง ๆ ณ วันนี้เราเรียนสูงที่สุดแล้ว เราจบปริญญาเอก แต่อยู่โรงเรียนประถม อยู่ โรงเรียนบ้านปล่องเหล็ยม ปล่องเหล็ยมเป็นปล่องเก่าอายุ ๒๐๐ ปีที่ไม่มีคนรู้จัก ไม่มีคนสนใจ ถ้าพูดถึงสมุทรสาคร ทุกคนจะนึกถึงพื้นที่ย่านรสิงห์ แต่ ณ วันนี้ ถ้าพูดถึงสมุทรสาคร จะมีคนรู้จักปล่องเหล็ยม เราผลักดันมาด้วยความตั้งใจของการทำงาน เราทำให้ปล่องเหล็ยมได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสาคร ลงประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ตอนนี้อยู่ประมาณลำดับที่ ๒๐๐ กว่า เป็นความภูมิใจของคนทำงาน

เรามีความรู้สึกว่า คนเราไม่ได้ทำงานอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น เราเอานักเรียนของเราลงไป ในชุมชนด้วย ไปศึกษาเรื่องราวในชุมชน แล้วก็ทำงานวิจัย อย่าใช้ความรู้ที่มีเพียงในห้องสี่เหลี่ยม ขยายความรู้ออกไปให้คนอื่น ๆ ด้วย มันไม่ใช่ความภูมิใจของคุณแอนคนเดียว มัน เป็นความภูมิใจของคนทั้งตำบลท่าไม้ ทั้งอำเภอกระทุ่มแบน และจังหวัดสมุทรสาคร ที่เราใช้เวลา ๕ ปีต่อเนื่อง จนปล่องเหล็ยมได้รับการขึ้นทะเบียน

ทุกสิ่งทุกอย่างทำงานในชีวิตต้องมีเป้าหมาย อย่ารอให้โอกาสมาถึงแล้วมันหลุดไป เมื่อเราทำงานแบบนี้ เราก็สอนลูกศิษย์แบบนี้ เมื่อมีโอกาสมาถึง ลูกศิษย์จะต้องเดินไป โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ และเป็นพี่ปรึกษา ไม่ทิ้งนักเรียนไปด้วย

ชื่อบุคคล

เนื้อหา

ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ

ที่น่าสนใจก็คือครูแอนเป็นศิษย์เก่าโรงเรียน

ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์

ใช่ค่ะ ครูแอนเป็นครูทายาทสมัยปริญญาตรี แล้วก็เดินทางกลับบ้าน บ้านนี้เป็นบ้านที่ฉันอยู่และเรียนมาแต่เล็ก ก็ควรทำให้บ้านนี้เจริญรุ่งเรืองที่สุด เราไม่ได้เป็นแค่ครู แต่เราเป็นศิษย์เก่าด้วย ครูที่นี้เคยส่งเสียให้เราเรียน เป็นคนที่อบรมให้เรามีความรู้ ดังนั้นเราจึงทำงานทุ่มเทเต็มที่ เพื่อให้ที่นี่ดีที่สุด

ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ

ทุกวันนี้ครูแอนมีครูทายาทรุ่นต่อมาแล้ว ก็คือลูกศิษย์ครูแอนกลับไปเป็นครู

ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์

ใช่ค่ะ ตอนนี้มีศิษย์เก่ากลับมาเป็นครู ๕ คน มาสอนหนังสือ มีปัญหาอะไรเขาก็ปรึกษาเรา สิ่งที่ครูแอนพูดใน วิดีโอเรื่องความรักความใส่ใจศิษย์ ซึ่งครูแอนเชื่อว่า ครูทุกคนที่นั่งในห้องนี้เป็นแบบนี้แล้ว การรู้จักตัวลูกศิษย์เป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าเราไม่รู้ตัวตนของเขา เราจะแก้ปัญหาเขาไม่ได้

ครูแอนเคยตัดสินใจคิด ๒ ครั้ง แล้วมันก็อยู่ในความทรงจำที่แย่มากของเรา มันต้องมีการลองผิดลองถูก มีลูกศิษย์คนหนึ่งติดยา ออกมาจากคุก แล้วครูใหญ่ก็ให้มาเป็นลูกเราเลย เขาชื่อแห่ง ไม่เคยใส่เสื้ออยู่ในกางเกง เราก็คิดว่าทำไมต้องมาเป็นลูกเรา เราว่าเขาติดยา เราตัดสินใจด้วยความรู้สึกที่ไม่ชอบ แต่งตัวก็ไม่เรียบร้อย เป็นลูกเรา เราก็อายคนอื่น คือเด็กที่มีปัญหาจะถูกจับไปอยู่กับคุณครูท่านนั้นท่านนี้ ครูใหญ่เป็นครูที่สอนครูแอน ก็ไปบอกครูใหญ่ว่า ครูแอนชื่ออะไรมากิน วางไว้ แห้งก็ขโมยไปกินหมด ครูแอนเป็นบรรณารักษ์ เวลาเขาโมโหขึ้นมา เขาก็ถีบโต๊ะครูแอนเป็นรอย ข้างหลังก็มีมิดสปาร์ตา พร้อมทั้งจะไปคุยกับคนอื่น บอกครูใหญ่ว่าให้ครูผู้ชายมาเป็นพ่อเขาแทนได้มั้ย ครูใหญ่บอกว่า ให้เป็นลูกครูแอนนั่นแหละ ดูแลเขาให้ดี ๆ นะ เราก็อึดอัดมาก แล้วเรารู้สึกเด็กคนนี้ไม่ดี มีวันหนึ่งเราก็ดูแรง ๆ กับเขา ก็เป็นการตอกย้ำเขา แทนที่เขาจะดีขึ้น เขาก็แย่ลง

มีอยู่วันหนึ่ง เราก็นั่งในห้อง เขาก็นั่งอยู่ใต้โต๊ะครู เขาบอกว่าเขาปวดท้อง เราก็บอกให้เขาไปหาหา เขาบอกไปไม่ไหว เรารู้แล้วว่าปวดท้องด้วยอาการอยากยา แต่ถ้าเราไม่ใส่ใจ ไปบอกอาจารย์ฝ่ายปกครอง มันก็เลวเกินไป แต่ก็กลัวเหมือนกัน ถ้าเขาอยากยา แล้วฆ่าเรา เราก็จึงบรรจุได้ไม่นาน เราก็บอกเขาว่า ใจเย็น ๆ นะ เดี่ยวครูกลับมา เขาก็บอกว่า ฐันะ ว่าจะไปตามครูผู้ชายมาจับผม ฟ้องครูใหญ่ ผมก็จะโดนไล่ออก จะโดนตี เราก็บอก ไม่หรอก ครูไม่ใช่คนแบบนั้น แล้วก็ออกไป ด้วยความรู้สึกว่า ถ้าเราทิ้งเรา เราจะรู้สึกผิดทันที เราก็อายพาราฯ ไปให้เขา เขาคดแล่นเข้ามากราบเท้า แล้วเขาก็เรียกเราว่าแม่เลย เขาถามว่า ครูกลับมาทำไม เราก็บอกว่า หน้าทีครู เป็นแม่เรอนะ ก็บอกว่า ไม่เป็นไรหรอก เราจะจับมือไปด้วยกัน

หลังจากนั้นก็พาไปหาครูใหญ่ ครูใหญ่บอกว่า ก่อนที่เราจะตัดสินใจใครผิด ๆ ด้วยคำคำที่แรง เราสนใจ แต่คนที่โดนเขาเจ็บปวด การที่จะตัดสินใจว่าใครผิด ไปดูสาเหตุก่อน ทำให้เราต้องเดินทางไปดูบ้านเด็กคนนี้ รู้สึกเหมือนโดนตบหน้าแรง ๆ เราเข้าใจเลยว่า ทำไมเขาถึงเป็น

แบบนี้ มีกองชิงมหาศาลกองอยู่ เขาจะต้องปอกชิงให้ได้วันละ ๒๐ กระสอบเพื่อเลี้ยงยาย ถ้าไม่กินยาก็จะไม่มีแรง เพราะต้องทำงานทั้งคืน เราก็สงสัยว่า ทำไมเขาถึงมีรอยดัดด้วยไม้แขวนเสื้อ ทำไมถึงมีชีวิตที่ก้าวร้าว สรุปก็คือ แม่มีไข้ พ่อเป็นเซลล์ เขาบอกว่า พ่อเกลียดผม เพราะผมเป็นลูกชู้ ผมโดนทำร้ายตลอด ผมไม่เคยได้รับความรัก เราพยายามทุกวิถีทาง เพื่อให้เขาจบ ม.๓ แต่เราทำไม่สำเร็จ ไม่มีคุณครูคนไหนทำทุกอย่างสำเร็จ

แห่งกลับมาครูแอนในวันหนึ่ง เขาโดนครูคนอื่นที่ไม่เข้าใจว่า ค่า ๆ ๆ จนทนไม่ไหว หายตัวไปก่อนจะมีการสอบ เขาไม่จบ วันหนึ่งเขากลับมา บอกว่า ครูบอกไม่ต้องห่วง ผมสบายแล้ว ผมมีเมียแล้ว มีลูกติดอีก ๒ คน เมียเป็นหมอนวด ผมทำอาชีพขโมยเตาแก๊ส หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็โดนจับ แล้วโดนซ้อมจนตาย

ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ

เรื่องให้เกรดเด็ก มันเป็นไปได้ยังไงที่ได้เกรด ๔ ทุกคน ไม่น่าจะเป็นไปได้

ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์

ทำได้ แต่จะได้ยินเสียงคัดค้านมหาศาลจากครูห้องอื่น หาวัวมั่วเกรดบ้าง เด็กอ่านหนังสือก็ไม่ออก แล้วจะได้เกรดสี่ได้อย่างไร บางครั้งก็ต้องฉ้อโกงกับครูบางคน ก็คนเราไม่เหมือนกัน บางคนมีพรสวรรค์ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้แต่วาดภาพสวย แล้ววิชาคอมพิวเตอร์ไม่ได้ต้องใช้สมองวิเคราะห์อะไรมากมาย เขาอ่านหนังสือไม่ออก แต่ทำพาวเวอร์พอยต์สวย เขาผิดมัยแต่ครูที่ให้เกรดต้องมีความชัดเจน สามารถตอบคำถามครูและ ผ.อ.ได้ แล้วหลักฐานในการตัดสินต่างๆ ก็ต้องชัดเจนต้องตอบคำถามสื่อมวลชนได้

ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ

การที่เด็กอ่อนได้เกรดสี่ ส่งผลต่อเจตคติของเขาต่อวิชาอื่นๆหรือแม้แต่กับตัวเอง มันเปลี่ยนไปยังไงบ้าง

ครูศรีวรรณ นัตรสุริยวงศ์

ที่สุดของเด็กคือความภูมิใจ ไปบอกผู้ปกครองได้ว่าตัวเองได้เกรดสี่นะ วิชาคอมพิวเตอร์มันสำคัญในยุคนี้ สร้างแรงบันดาลใจให้เขา ใจเขาฟู แล้วเขาก็สามารถหาทางเดินในชีวิตได้เหมือนลูกศิษย์ครูแอนในวิดีโอ พรเทพ เป็นเด็กกำพร้าที่ถูกเก็บมาเลี้ยง แล้วพบว่าพิการ จนเกือบเอาไปทิ้ง แต่ด้วยความผูกพันก็เลยเลี้ยงไว้ สุดท้ายเด็กคนนี้ก็ทำงานเลี้ยงแม่ซึ่งขอเขามาเลี้ยง

ครูวิมลศรี ศุภิลวรรณ

เชิญคุณครูท่านอื่นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเวทีเสวนา

ครูสุกัญญา

จ.นครราชสีมา

ฟังครูแอนแล้วอยากจะแลกเปลี่ยน ตัวเองสอนเด็กหลายชั้น ม.๒ ม.๕ ม.๖ เราจะมีนักเรียนชั้น ม.๒/๓ เป็นนักเรียนผู้ชาย เขาจะได้เกรดศูนย์ส่วนใหญ่เกือบทุกวิชา ยกเว้นที่เราสอนเวลาเราสอนเขาก็จะวิ่งมานั่งหน้า ครูจะสนิทกับเด็กมาก แล้วก็ให้ความรัก ความเมตตา ครูคนอื่นถึงจะว่าทำไมเขาเรียนของเราได้เกรดดีทั้ง ๓ วิชา เวลาเรียนเขาก็จะนั่งข้างหลัง ไม่เรียนเขาเหมือนกับไม่เก่งสักวิชา แต่ถ้าสอนแล้ว เขาก็มีความคิดดีมาก วิชาประวัติศาสตร์ เด็กจะไม่ชอบ แต่ครูก็หาหนังสือมาฉาย ครูก็ทำกิจกรรมหลายอย่าง ให้เด็กไปสัมภาษณ์ ออกไปนอกชุมชนบ้าง พอตั้งคำถามแล้วเด็กตอบได้ เราจะชื่นชม ใครตอบคำถามยากๆได้เรามีคะแนน

ชื่อบุคคล

เนื้อหา

เพิ่มให้ด้วย พอเด็กตอบได้เขาก็ภูมิใจ เราก็บอกครูที่ปรึกษาเขาว่า เด็กคนนี้เก่งมาก คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ คำถามที่ยาก ๆ ที่เพื่อนตอบไม่ได้ เขาตอบได้ หลังจากเขาอยู่หลังห้อง เมื่อเขามีความสุขเขาก็จะมาอยู่หน้าห้อง และ ๓ วิชาที่ครูสอน หน้าที่พลเมือง อาเซียน ประวัติศาสตร์ เขาจะได้เกรดดี ขอเป็นกำลังใจให้คุณครูทุกท่านด้วยค่ะ